

"Мені тут усі як рідні": на Тернопільщині переселенка з Бердянська отримала керівну посаду

13.09.2022

Із Бердянська до села Горигляди Коропецької громади — шлях вимушеної евакуації Наталі Підгірної. На Тернопільщину жінка приїхала з рідними із Запорізької області в перші дні повномасштабної війни. Попри труднощі, хвилювання, які сповнюють її досі, адже там залишилися близькі люди, не опускає рук.

Переселенка активно долучилася до життя громади, в якій їй надали прихисток. Пані Наталя знайшла роботу до душі — нині обіймає посаду начальниці відділу служби в справах дітей Коропецької селищної ради. За ці місяці вже встигла відвідати родини, які потребують супроводу, вникла в поточні питання. «У нашій громаді...» — невимушено говорить. Хоча, звісно, мріє повернутися в рідне місто Бердянськ, вірить у перемогу України, пише Нова.

— **Пані Наталю, ви втілюєте свої знання і вміння у Коропці, хоча й приїхали сюди перебути війну. Цим даєте приклад внутрішньо переміщеним особам, що потрібно жити тут і вже, не чекати...**

— У мене юридична освіта, в Бердянську я працювала за фахом — допомагала приватним підприємцям. Коли приїхала в село Горигляди на Тернопільщину, прийшла в селищну раду Коропця реєструватися як внутрішньо переміщена особа. За характером я ініціативна, тож поцікавилася, чи нема вакантної посади, яка б відповідала моєму досвіду. Шукала роботу передусім, щоб бути корисною і зайнятою, ну і, звісно, хоч частково утримувати себе. Через два тижні до мене зателефонували. Саме тоді в громаді потрібна була людина на посаду начальниці відділу служби в справах дітей. Мені пощастило! Це новий для мене напрямок роботи, але дуже цікавий і відповідальний. З перших днів удосконалюю знання законодавства у цьому напрямку, проходжу тренінги і семінари для підвищення професійного рівня, вступаю на магістратуру за фахом «Соціальна робота та соціальна політика».

— **Які ваші обов'язки на посаді в селищній раді?**

— Турбота про дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах. Це, зокрема, діти-сироти, діти, які залишились без батьківського піклування. На обліку перебуває певна кількість дітей з різних населених пунктів громади, які потребують моєї уваги. Потрібно тримати руку «на пульсі», моніторити ситуацію в їхніх родинах, важливо діяти превентивно. У перші тижні на посаді я посилено надолужувала теоретичні знання: приходила з роботи — читала, вивчала. Водночас познайомилася з дітьми, навідалася до них. Вдячна колективу селищної ради, що підтримували мене, підказували. Для мене важливо вести фахове спілкування з дітьми, вміло скеровувати їх, допомогти соціалізуватися, а не лише вирішувати наявні проблеми. У перспективі варто було б проводити зустрічі з молоддю в школі. Я могла б відкривати їм правовий аспект. Можливо, хтось із дітей зацікавиться й захоче стати правником, а хтось, скажімо, зрозуміє, що палити в громадському місці заборонено. Такі здавалося б дрібні речі — дуже цінні. Діти беруть приклад із дорослих, але батьки не завжди готові проводити просвітницькі розмови. Молоді потрібне також спілкування з психологом. Хочемо, щоб якомога менше дітей опинялися в складних життєвих обставинах. Прикро, якщо служба не в силі змінити ситуацію і доводиться вилучати малечу з родини. Попри різні виклики маємо боротися за сімейні форми виховання. Сім'я — це підґрунтя для формування дитини. Можливо, це звучить банально, але насправді так і є. Наше завдання — допомогти налагодити здорову атмосферу в цих родинах, спонукати до відповідальності за дітей.

— **Як вам вдалося так легко адаптуватися в іншій області, в іншій громаді, серед незнайомих людей?**

— У Коропецькій громаді дуже сприятливі умови для адаптації. Мене це приємно вразило! Тут доброзичливі мешканці. Прийняли мене з відкритим серцем. Всі прагнули й прагнуть допомогти. Людина, яка обіймала посаду переді мною, широко підтримувала мене, консультувала. Вона — досвідчений фахівець, але через сімейні обставини змушена була залишити роботу. Та й загалом колеги в селищній раді — ніби рідні мені люди.

— Чому обрали Тернопільщину? Маєте тут родичів чи знайомих?

— Тернопільщина близька мені, адже в дитинстві я була тут із батьками. Але наприкінці лютого ми просто рушили в цей напрямок, бо тут було більш безпечно. Ще не знали, де саме зупинимось... Коли в Бердянську пролунали перші вибухи, ми з рідними негайно вирушили в дорогу. Перед тим зібрали «тривожну» валізу — документи, гроші. Думали, що перебудемо десь тиждень-другий і повернемось назад, але вже живемо на Тернопільщині пів року... Проте не можна опускати рук. Бог нам допомагає, але й ми маємо щось робити, дбати про завтрашній день, влаштовуватись у житті.

— Яка ситуація зараз на Запоріжжі? Захисники з Тернопільщини також тримають оборону в тому напрямку...

— У Бердянську — героїчний супротив російським окупантам, які захопили наше місто 27 лютого. Бердянськ на межі з Донеччиною, від нас до Маріуполя трасою — 80 км, а навпростець — ще ближче. З останніх новин відомо, що в тому напрямку українські захисники підірвали ворожий штаб, який планував провести псевдореферендум на захоплених територіях. Днями підірвали російський склад боєприпасів.

Бердянськ — приморське місто, у нас є порт. Окупанти намагаються запровадити в місті «руській мір», але місцеве населення протистоїть. Старшокласники здирали російські прапори, здирали натомість синьо-жовті. За це їх переслідували, викрали на три доби... Це страшні речі, але я пишаюся незламністю своїх земляків. Бердянськ не здається! Вірю, що ЗСУ і мої земляки виженуть окупантів. Вірю, що повернуся додому і побачу своїх рідних, що все буде, як раніше...

— Боляче усвідомлювати, що росіяни захопили чимало сіл і міст України, що чинять страшні злочини щодо мирного населення...

— Це болить кожного із нас... Спершу я сприймала реальність, як страшний сон, потім було обурення, а тепер — рішучість і бажання перемогти ворога. Українці гуртуються, тож все нам вдасться. Мені подобається наш свідомий опір. Поширюю в соцмережах десятки дописів, які морально підтримують. Інформаційна війна — це теж зброя. Таким чином підтримуємо одні одних. Вірю, що скоро все буде Україна, що повернемо Крим.

— **Ви добре розумієте труднощі, з якими стикаються внутрішньо переміщені особи. Доводиться спілкуватись із переселенцями в громаді?**

— З ініціативи заступниці селищного голови Світлани Дрозд ми започаткували зустрічі з внутрішньо переміщеними особами, які проживають у Коропецькій громаді. Стараємось вирішити нагальні питання, прагнемо підтримати. Вони знають, що я теж приїхала з території, де зараз бойові дії. Довіряють мені, цінують це. Щоб допомогти внутрішньо переміщеним особам, співпрацюємо з різними фондами. БФ «Карітас» Буцацької єпархії неодноразово надавав продукти.

Нещодавно ми отримали матраци і ковдри від фонду «Рокада» для переселенців. Потрібно вже готуватися до холодної пори. Взимку, вочевидь, буде нелегко... Шукаємо шляхи, щоб допомогти соціалізуватися внутрішньо переміщеним особам. Можливо, хтось захоче залишитися жити в Коропецькій громаді. Іноді й мене запитують, чи я не планую назавжди сюди переїжджати. Мені добре на Тернопільщині: тут щирі мешканці, гарна природа — довкола ліси, Дністер. Час покаже... Серед внутрішньо переміщених осіб — люди різних професій. Можливо, хтось захоче тут розпочати власну справу. Було б дуже добре. Все нове — розвиток, а розвиток — це чудово.

— **Переселенці часто приїжджають травмовані — хтось втратив дім, хтось — рідних... Якими словами їх підтримуєте?**

— На першій зустрічі я порадила їм забирати до себе рідних, бо це не тільки їхня безпека, а й внутрішній спокій. Мені й самій було непросто: важко добиралася, дещо бачила, відчувала... Все це вплинуло на мій внутрішній стан. Хочу, щоб люди мали якомога більше комфорту, зокрема душевного.

Внутрішньо переміщені особи залишили свої домівки, хтось, на жаль, не має куди повертатися... Житло — це важливо, але бачимо, що відбувається в країні, тож розуміємо, що ми не одні в такій складній ситуації. Та найважливіше нині — вижити, а далі помалу все відбудуємо, відновимось.

<https://www.0352.ua/news/3460705/meni-tut-usi-ak-ridni-na-ternopilsini-pereselenka-z-berdanska-otrimala-kerivnu-posadu>